

Въ туй отношение най-злѣ пострадаха кобилитѣ, тъй като при нашитѣ условия на земледѣлие и скотовѣдство, този родъ се явява като допълнителенъ агентъ на селското население, а никакъ не като сжщественъ факторъ за прѣпитането и обогатяването му.

Числото на продадения добитѣкъ за прѣзъ казания периодъ сравнително е много по-голѣмо, отъ колкото за миналитѣ години, макаръ добитѣтъ цѣни да сж много по низки. (гл. табл. № 1).

Голѣмата продажба на добитѣкъ отъ харманъ до Димитровденъ особено се обяснява отъ горѣказанитѣ причини, въ които първо мѣсто трѣбва да се отдаде на общото осиромашаване на населението. Добиване пѣкъ на низки цѣни е естествено послѣдствие на многото продаваемъ прѣдметъ и на нѣмане капиталъ у купувачитѣ въ свързка съ голѣмото намалѣние срѣдствата у консоматоритѣ.

Износа на добитѣка и сурови животински произвѣдения е най-голѣмъ за Турция; такъвъ е билъ той и отъ миналитѣ години, а специално за изтеклата есенъ той дори е билъ по малѣкъ отъ колкото други години.

Понеже не всички търговци за турция се снабдяватъ съ свидѣтелство отъ ветерин. лѣкаръ и тъй като при сегашнана наредба на ветеринар. служба не разполагатъ съ книгитѣ на пограничните ветеринарни власти, то не ми е възможно да дамъ никакви свѣдѣния по тая частъ.

Продажнитѣ цѣни на добитѣка по панаиритѣ прѣзъ тази пдолѣтъ е била много низка; тя е:

За волъ	лева	16—100
За крава	„	12— 60
За биволъ	„	40—130
За биволица	„	30— 95
За чифтъ овни	„	14— 27
За „ овце	„	10— 22
За „ агнета	„	6— 12